

19. Kun joulu on

Alpo Noponen

Moderato

Otto Kotilainen

mf legato

1. Kun maas' on han - ki - ja jär - vet jääs - sä ja
1. När dri - van tär - ker - båd' sjö och strän - der och

mf legato

mp sempre pedale

9

mf

sil - mä sam - mu - nut au - rin - gon, kun pääs - ky
so - lens ö - ga ej me - ra ler, när sva - lan

17

pit - kän - on mat - kan pääs - sä ja met - sä au - ti - o,
flyk - tat - till fjär - ran län - der och få - gel - sång - en ej

25

f

lau - lu - ton, käy läm - min hen - kä - ys tal - vi sääs -
kling - ar mer; en an - de - sus - ning går ge - nom värl -

rit. *più rit.*

mf *mf*

34 *rit. mf mp*

sä, kun jou - lu on, kun jou - lu on!
 den: "Nu jul är när, nu jul är när!"

rit. mf mp p ritard.

2. Ei huolta, murhetta kenkään muista,
 ei tunnu pakkaset tuikeat,
 vain laulu kaikui lasten suista,
 ja silmät riemusta hehkuvat,
 ja liekit loistavat joulupuista
 kun joulu on, kun joulu on!

3. On äiti laittanut kystä kyllä,
 hän lahjat antaa ja lahjat saa,
 vaan seimi, pahnat ja tähti yllä
 ne silmiin kalleinna kangastaa;
 siks' mieli hellä on kristityllä,
 kun joulu on, kun joulu on!

2. Ej köld och mörker dess röst förkunnar,
 ej stormars dån uti höstlig natt, -
 men sång och jubel ur barnamunnar,
 och klara ögon och glada skratt,
 och ljus som brinna på granens grenar,
 när jul är när, när jul är när!

3. Nu hemmet pyntas för högtidsstunden,
 vi gåvor skänka och gåvor få;
 men krubbans gäst uti middagsblunden
 vårt sinne tjusar mer skönt ändå.
 Den kristne glädes i hjärtegrunden,
 att jul är när, att jul är när!

övers. L. Saxén